

“ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଦେହର ସମ୍ପୃତିଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଜୀବନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କର ଏବଂ ମାଷ୍ଟର ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତିଦାତା ହୁଅ”

ଆଜି ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ର ଭାଗ୍ୟବାନ ଶେହଲୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ସନ୍ଦେହରେ ସମାହିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହି ପରମାତ୍ମ ସନ୍ଦେହ ଅଲୌକିକ ସନ୍ଦେହ ଅଟେ । ଏହି ସନ୍ଦେହ ହିଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବାଜୀଙ୍କର କରିଦେଇଛି । ସନ୍ଦେହ ହିଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସହଜ ବିନୟା କରିଦେଇଛି । ଆଜି ଅମୃତବେଳାଠାରୁ ଚାରିଆଡ଼ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ନିଜର ସନ୍ଦେହର ମାଳା ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ପିନ୍ଧାଇ ଦେଇଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଜାଣିଛି ଯେ ଏହି ପରମାତ୍ମ ସନ୍ଦେହ କ’ଣ କ’ଣ କରିଦେଉଛି । ସନ୍ଦେହର ଅନୁଭୂତି ହିଁ ଅନେକ ପରମାତ୍ମ ସମ୍ପଦତର ମାଲିକ କରିଦେଇଛି ଏବଂ ଏହି ସମ୍ପଦତର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଚାବୀ ବାବା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି । ଜାଣିଛି ନା ସେହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଚାବୀଟି କ’ଣ? ସେହି ଚାବୀଟି ହେଲା - “ମେରା ବାବା” । ମେରା ବାବା କହିବା ମାତ୍ରକେ ସର୍ବ ସମ୍ପଦତର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଗଲା । ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଅଧିକାରରେ ସମ୍ପଦନ ହୋଇଗଲା, ସର୍ବ ଶକ୍ତିରେ ସମ୍ପଦନ ହୋଇଗଲା, ମାଷ୍ଟର ସର୍ବ ଶକ୍ତିବାନ ଆତ୍ମା ହୋଇଗଲା । ଏହିଭଳି ସମ୍ପଦନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଦିଲୁ କେଉଁ ଗୀତ ବାହାରୁଛି? ଆମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଅପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ ।

ଆଜିର ଦିନକୁ ସମ୍ପୃତି ଦିବସ ବୋଲି କହୁଛ ନା, ଆଜି ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ବିଶେଷ କରି ଆଦିଦେବ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କର ସମ୍ପୃତି ଅଧିକ ଆସୁଛି । ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ମଧ୍ୟ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି, କାହିଁକି ଜାଣିଛ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନ କୌଟିକ ଭିତରେ କେହି, ଭାଗ୍ୟବାନ ସନ୍ତାନ ଅଟେ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ତ ଜାଣିଛ ନା! ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ମସ୍ତକରେ ଚମକୁଥିବା ଭାଗ୍ୟର ତାରକାକୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଆଜିର ସମ୍ପୃତି ଦିବସରେ ବିଶେଷ କରି ବାପଦାଦା ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ସେବାର ଦାୟିତ୍ୱ ମୁକ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅରପଣ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ସମ୍ପୃତି ଦିବସ ତୁମମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ତିଳକ ଧାରଣ କରିବାର ଦିବସ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାକାର ସ୍ୱରୂପରେ ବିଶେଷ ଶ୍ରୀ ପାଠାର ଅର୍ଥାତ୍ ଇଚ୍ଛା ଶକ୍ତିକୁ ଶ୍ରୀ କରିବାର ଅର୍ଥାତ୍ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାର ଦିବସ ଅଟେ । ସନ୍ ସୋଜ୍ ଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ “ପୁତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପିତାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା” - ଏହି ଗାୟନକୁ ସାକାର କରିବାର ଦିବସ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ନିଃସ୍ୱାରଥ ଭାବରେ କରୁଥିବା ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ସେବାକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ନିଜେ କରାବନହାର ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରତା ହୋଇ କରନହାର ଅର୍ଥାତ୍ କରମକରତା ପିଲାମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କରମରୂପୀ ପଦକ୍ଷେପକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସେବାର ସଫଳତାର ବିଶେଷ ଆଧାର ହିଁ ହେଉଛି - କରାବନହାର ବାବା ମୁଁ କରନହାର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସେବା କରାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ନିମିତ୍ତ ଅଟେ, କାହିଁକି ନା ନିମିତ୍ତ ଭାବ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମାନ ସ୍ଥିତି ସ୍ୱତଃ ହିଁ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ମୁଁ ପଶିଆ ଯାହାକି ଦେହର ସମ୍ପୃତିକୁ ନେଇ ଆସିଥାଏ, ତାହା ନିର୍ମାନ ଭାବ ଦ୍ୱାରା ଆପେ ଆପେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ବିଘ୍ନ ରୂପ ଯଦି କେହି ହେଉଥାଏ ତେବେ ତାହା ହେଲା ଦେହ-ଅଭିମାନମୁକ୍ତ ମୁଁ ପଶିଆ । କରାବନହାର ବାବା କରାଉଛନ୍ତି, ମୁଁ ନିମିତ୍ତ କରନହାର ହୋଇ କରମ କରୁଛି, ଯଦି ସର୍ବଦା ଏହି ସମ୍ପୃତି ରହିବ ତେବେ ସହଜରେ ଦେହଭାନଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଜୀବନମୁକ୍ତିର ମଜା ଅନୁଭବ କରିବ । ଜୀବନମୁକ୍ତି ତ ଭବିଷ୍ୟତରେ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ କିନ୍ତୁ ଏବେ ସଂଗମସ୍ଥରେ ଜୀବନମୁକ୍ତିର ଅଲୌକିକ ଆନନ୍ଦ ଆହୁରି ଅଧିକ ଅଲୌକିକ ଅଟେ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କୁ ଦେଖିଛ - କରମ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ କରମର ବନ୍ଧନରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବା ମୁକ୍ତ ଥିଲେ । ଜୀବନରେ ଥାଇ କମଳପୁଷ୍ପ ସମାନ ନୟାରା ଏବଂ ପୟାରା ରହୁଥିଲେ । ଏତେ ବଡ଼ ପରିବାରର ଦାୟିତ୍ୱ, ନିଜର ଜୀବନର ଦାୟିତ୍ୱ, ଯୋଗୀ ହେବାର ଦାୟିତ୍ୱ, ଫରିସ୍ତାରୁ ଦେବତା ହେବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ହୋଇଥିଲେ । ଏହାକୁ ହିଁ ଜୀବନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତି କୁହାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ବ୍ରହ୍ମପାଙ୍କର ଆସନକୁ ପଦମ୍ଫୁଲର ଆସନ ଉପରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମପାଙ୍କୁ କମଳ ଆସନଧାରୀ ରୂପରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ସଂଗମସ୍ଥରେ ଜୀବନମୁକ୍ତିର ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତିର ସମ୍ପଦତ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମାଷ୍ଟର ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତିର ଦାତା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ହୋଇଛ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ହେବ ମଧ୍ୟ । ତେବେ ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତିର ମାଷ୍ଟର ଦାତା ହେବାର ବିଧି ହେଲା - ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଦେହଭାନଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଉଥିବ । ଏହି ଅଭ୍ୟାସର ଏବେ ହିଁ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତେବେ ନିଜର ମନ ଉପରେ ଏଭଳି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଶକ୍ତି ରହିବା ଦରକାର ଯେପରି ସ୍ଥୁଳ ହାତ, ଗୋଡ଼କୁ ଯେବେ ଇଚ୍ଛା, ଯେପରି ଇଚ୍ଛା ସେହିପରି କରିପାରୁଛ, ଏଥିପାଇଁ କ’ଣ ସମୟ ଲାଗୁଛି କି? ଯଦି ଏବେ ଭାବିବ ହାତକୁ ଉପରକୁ କରିବାର ଅଛି, ତେବେ ଏଥିପାଇଁ କ’ଣ ସମୟ ଲାଗିବ? କରିପାରିବ ନା! ଏବେ ଯଦି ବାପଦାଦା କହିବେ ହାତକୁ ଉପରକୁ କର, ତେବେ କରିଦେବ ନା! ଏବେ କରିବା ଦରକାର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କରି ତ ପାରିବ ନା! ସେହିପରି ନିଜର ମନ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରହିବା ଦରକାର, ଯେଉଁଠି ଯେତେବେଳେ ଏକାଗ୍ର କରିବାକୁ ଚାହିଁବ, କରିପାରୁଥିବ । ଯଦିଏ ମନ ହାତ ଗୋଡ଼ଠାରୁ ସୁକ୍ଷ୍ମ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ତୁମର ତ ଅଟେ ନା । ମୋ’ର ମନ କହୁଛ ନା, ତୋ’ର

ମନ ତ କହୁ ନାହିଁ ନା! ତେଣୁ ଯେପରି ଏହି ସଂସ୍କୃତି କର୍ମମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡ଼ିକ ତୁମର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରହୁଛନ୍ତି, ସେହିପରି ମନ-ବୁଦ୍ଧି-ସଂସ୍କାର ମଧ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରହୁଥିବେ ତେବେ କୁହାଯିବ ନମ୍ବର ୧୦। ନିଜସ୍ୱୀ । ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନେ ତ ରକେଟ୍ ଦ୍ୱାରା ବା ନିଜର କୌଣସି ସାଧନ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଦୁନିଆ ଭିତରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇ ପାରୁଛନ୍ତି । ଅଧିକରୁ ଅଧିକ କୌଣସି ଗ୍ରହ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ତିନିଲୋକ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ଯାଇପାରିବ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ, ନିରାକାରୀ ଲୋକ ଏବଂ ସଂସ୍କୃତିରେ ମଧୁବନ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ତ ପହଞ୍ଚି ଯାଇପାରିବ ନା! ଯଦି ମନକୁ ଆଦେଶ ଦେବ ମୋତେ ମଧୁବନରେ ପହଞ୍ଚିବାର ଅଛି ତେବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇପାରିବ ତ? ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ମନ ଦ୍ୱାରା । ଆଦେଶ ଦିଅ ମୋତେ ସୂକ୍ଷ୍ମବସନ୍ତକୁ ଯିବାର ଅଛି ବା ନିରାକାରୀ ବସନ୍ତକୁ ଯିବାର ଅଛି, ତେବେ ତିନୋଟିଯାକ ଲୋକରେ ଅର୍ଥାତ୍ ତିନୋଟିଯାକ ଦୁନିଆରେ ଯେବେ ଇଚ୍ଛା ମନକୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇପାରିବ ତ? ଅଭ୍ୟାସ ଅଛି ତ? ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାର ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଅଭ୍ୟାସ ତ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ଯେବେ ଇଚ୍ଛା, ଯେତେ ସମୟ ଇଚ୍ଛା ମନ ବୁଦ୍ଧି ଏକାଗ୍ର ହୋଇଯାଉ, ଅଚଳ ହୋଇଯାଉ, ହଲଚଳରେ ନ ଆସୁ ଏହା ଉପରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ଦୁନିଆରେ ଯେଉଁ ଗାୟନ ରହିଛି ମନକୁ ଜିତିଲେ ଜଗତକୁ ଜିତିବ କିନ୍ତୁ ଏବେ ତ ମନ କେବେ କେବେ ଧୋକା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଦେଉଛି ।

ତେବେ ବାପଦାଦା ଆଜିର ସମଗ୍ର ଦିବସରେ ଏହି ସମର୍ଥୀ ଉପରେ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛନ୍ତି । ହେ ସଂସ୍କାରୀ ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନେ ଏବେ ଏହି ବିଶେଷ ଅଭ୍ୟାସକୁ ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ଚେକ୍ କର କାହିଁକି ନା ସମୟ ଅନୁସାରେ ଏବେ ଅଚାନକର ଖେଳ ବହୁତ ଦେଖିବ । ଏଥିପାଇଁ ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ । ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ଦୃଢ଼ତାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ଆସିଯାଏ ଏବଂ ଦୃଢ଼ତା ସଫଳତାକୁ ସଂତପ୍ତ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇ ଦିଏ । ତେଣୁ ଏହି ସମର୍ଥୀ ଦିବସରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହିଭଳି ସମର୍ଥୀର ଅଭ୍ୟାସ ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ସେଥିପାଇଁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି ମନରେ ହାରିଯିବା ଏବଂ ମନରେ ଜିତିଯିବା ହିଁ ହାର ଜିତ୍ ଅଟେ । ତେଣୁ ଯେହେତୁ ମୋ'ର ମନ ବୋଲି କହୁଛ ତେବେ ମୋ'ର ମାଲିକ ହୋଇ ସରବଶକ୍ତିର ଲଗାମ ଦ୍ୱାରା ମନ ଉପରେ ବିଦମ୍ବ ପ୍ରାପ୍ତ କର । ଏହି ନୂତନ ବର୍ଷରେ ଏହି ପାଠ ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି ଯୋଗୀ ତ ଅଟ କିନ୍ତୁ ଏବେ ପ୍ରୟୋଗୀ ହୁଅ ।

ବାକି ଆଜିର ଦିନରେ ସ୍ନେହର ବାରତ୍ତାଳାପ, ସ୍ନେହପୁରୁଣ ଉଲ୍ଲୁଗୁଣା ବା ଅଭିଯୋଗ ଏବଂ ସମାନ ହେବାର ଉପତ୍ୟକା-ଉତ୍ସାହ - ଏହି ତିନି ପ୍ରକାରର ବାରତ୍ତାଳାପ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛି । ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହଭରା ସମ୍ପୃତି ଏବଂ ସ୍ନେହଭରା ଭଲ ପାଇବା ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି । ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚିଛି, ବାରତ୍ତାଳାପ ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚିଛି ଏବଂ ସନଦେଶ ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚିଛି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହକୁ ସଂକଳନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତା'ର ପ୍ରତିଦାନରେ ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆନ୍ତରିକ ଆଶୀର୍ବାଦ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଜଣ ଜଣଙ୍କର ନାମ ତ ଶୁଣାଇପାରିବୁ ନାହିଁ ନା, କାରଣ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କୋଣ-ଅନୁକୋଣରେ, ଗାଁ-ଗାଁର, ସହର-ସହରର ସବୁଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କର, ବାନ୍ଧେଲୀ ମାତାମାନଙ୍କର, ବିଳାପ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର, ସମସ୍ତଙ୍କର ଶୁଭେଚ୍ଛା ବାରତ୍ତାଳାପ ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚିଛି । ତେଣୁ ଏବେ ବାପଦାଦା ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ - ସ୍ନେହର ପ୍ରତିଦାନରେ ଏବେ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର, ଏବେ ବିଶ୍ୱ ରୂପୀ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ନିଜର ସମ୍ପଦନ ସଂଗ୍ରହକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କର । ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ପଦନତା ଆଧାରରେ ହିଁ ଦୁଃଖ-ଅଶାନ୍ତି ସମାପ୍ତ ହେବ । ଏବେ ନିଜର ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଦୁଃଖ ଦେଖିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ । ଏହି ଦୁଃଖ ଅଶାନ୍ତିରୁ ମୁକ୍ତ କରାଅ । ସେମାନେ ବହୁତ ଭୟଭୀତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି । କ'ଣ କରିବୁ କ'ଣ ହେବ.... ଏହିଭଳି ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ଭଟ୍ କୁଛନ୍ତି । ଏବେ ସେହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକର ରାସ୍ତା ଦେଖାଅ । କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଉପତ୍ୟକା-ଉତ୍ସାହ ଆସୁଛି ତ? ଦୟା ଆସୁଛି ତ? ଏବେ ସମସ୍ତେ ବେହଦକୁ ଦେଖ, ବେହଦ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଅ । ଆର୍ଛା! ଦିଆଯାଇଥିବା ପାଠ ତ ମନେ ରହିବ ନା! ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ତ? ପ୍ରାଇଭ୍ ଦିଆଯିବ । ଯେଉଁମାନେ ଏକମାତ୍ର ଭିତରେ ମନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଜର କଣ୍ଠରୋଲିଙ୍ଗ ପାଠ ଦ୍ୱାରା ପୂରା ମାସ ଯେଉଁଠି ରାହିବ, ଯେତେବେଳେ ରାହିବ ଏକାଗ୍ର କରି ପାରୁଥିବ, ଏହିଭଳି ଫଳାଫଳର ଚାର୍ଟ ଥିଲେ ପ୍ରାଇଭ୍ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯିବ । ଠିକ୍ ଅଛି ତ? ତେବେ କିଏ ସବୁ ଏହି ପୁରୁଷକାର ନେବ? ପ୍ରଥମେ ପାଣ୍ଡବ । ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ । ଏ ଘ୍ରାନ ନମ୍ବର ଅଟ ନା? ତେବେ ପାଣ୍ଡବମାନେ ନମ୍ବର ୧୦। ନିଜସ୍ୱୀ ଶକ୍ତିମାନେ ଏ ଘ୍ରାନ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ଶକ୍ତିମାନେ ଏ ଘ୍ରାନ ନ ହେବେ ତେବେ ପାଣ୍ଡବମାନେ ଏ ଘ୍ରାନ ହେବେ । ତେଣୁ ଏବେ ପୁରୁଷାରଥର ବେଗକୁ ଟିକିଏ ତୀବ୍ର କର । ଆରାମ ମୁକ୍ତ ପୁରୁଷାରଥ ନୁହେଁ । ତୀବ୍ରଗତିର ପୁରୁଷାରଥ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ-ଦରଦ ସମାପ୍ତ ହେବ । ଏବେ ଦୟାର ଛତ୍ରଛାୟା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ପକାଅ । ଆର୍ଛା!

ତବଲ ବିଦେଶୀ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ:- ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ତବଲ ବିଦେଶୀ ଅର୍ଥ ହେଲା ନିଜର ତବଲ ପୁରୁଷାରଥ ଦ୍ୱାରା ଆଗକୁ ବଢୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ । ଯେପରି ତବଲ ବିଦେଶୀ ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାଧି ବା ସଂକେତ ଅଟେ ନା! ସେହିପରି ନମ୍ବର ୧୦। ପଦ ନେବାରେ ମଧ୍ୟ ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ତବଲ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାବାଲା ଅଟନ୍ତି । ବହୁତ ଭଲ କଥା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁରୁପରେ ବାପଦାଦା ତବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଭାରତବାସୀ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି

ହେଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ନିଜର ବିଶ୍ୱାସ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଉପାଧିକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ କେଉଁ ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି? ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ଯେ ଆଫରିକାବାଲା ତୀବର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମର ଆଖି ପାଖରେ ଥିବା ଯେଉଁ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନେ ରହିଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବେଦନା ଦେବାର ଉପଦେଶ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖ । ଯେପରି କାହାର ଉଲ୍ଲୁଗୁଣା ରହି ନ ଯାଉ । ବୃଦ୍ଧ ତ ହେଉଛି ଏବଂ ହୋଇ ଚାଲିବ ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଉଲ୍ଲୁଗୁଣାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ତବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର ଏହି ବିଶେଷତାକୁ ତ ଶୁଣାଇ ଆସୁଛନ୍ତି ଯେ ଭୋଳାବାବାଙ୍କୁ ସମତୁଷ୍ଟ କରିବାର ଯେଉଁ ସାଧନ ରହିଛି -ସର୍ତ୍ତା ଦିଲ୍ ଉପରେ ସାହେବ ବାବା ସର୍ବଦା ରାଜି ରହିଥାଆନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ତବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ବିଶେଷତା । ବାବାଙ୍କୁ ରାଜି କରିବାର କଳା ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଜଣା ଅଛି । ତେବେ ସର୍ତ୍ତା ଦିଲ୍ ବାବାଙ୍କୁ କାହିଁକି ପୁରସ୍କାର ଲାଗିଥାଏ? କାହିଁକି ନା ବାବାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ସତ୍ୟ ବୋଲି କହିଥାଆନ୍ତି । ଗତ ଇନ୍ଦ୍ର ଗୁପ୍ତ କହିଥାଆନ୍ତି ନା! ତେଣୁ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ସଂରକ୍ଷ ହୃଦୟ, ସର୍ତ୍ତା ହୃଦୟବାଲା ବହୁତ ପୁରସ୍କାର ଅଟନ୍ତି ଏହା ଠିକ୍ କଥା ନା! ସଂରକ୍ଷ ହୃଦୟ, ସର୍ତ୍ତା ହୃଦୟ, ସତ୍ୟତା ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ମହାନତା । ସେଥିପାଇଁ ତବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ସର୍ବଦା ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବେଦନା ଦେବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଦେଖ ଆଜି କେତେ ଦେଶରୁ ପିଲାମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏତେ ସବୁ ଦେଶର କଲ୍ୟାଣ ତ ହେଲା ନା! ଏଠାକୁ ତ ତୁମେମାନେ ନିମିତ୍ତ ରୂପରେ କେତେ ଜଣ ଆସିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ତବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବଧାଳ ଦେଉଛନ୍ତି - ଉଡୁଥାଅ, ଉଡାଉଥାଅ । ତୁମମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କଳା ଆଧାରରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭଲ ନିର୍ଗତି ହୋଇଯିବ । ସମସ୍ତେ ତାହା ହୋଇଯାଉଛି ତ? ସତେଜ ହୋଇଗଲ ତ? ଏହି ସତେଜତା ସର୍ବଦା ଅମର ରହିବ, ନା ମଧୁବନରେ ହିଁ ଏଥିରୁ ଅଧା ଛାଡ଼ିଦେଇ ଯିବ? ସାଥୀରେ ରହିବ ତ? ସର୍ବଦା ରହିବ ତ? ଅମର ଭବର ବରଦାନ ମିଳିଛି ନା! ତେଣୁ ଯାହା ସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛି ତାହା ସର୍ବଦା ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିବ । ଅମର ରହିବ । ଆର୍ଛା! ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ଅଛ, ତେଣୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ଦେବ । ଆର୍ଛା!

ଦ୍ଵିତୀୟ ସରୋବରକୁ ୧୦ ବର୍ଷ ହୋଇଗଲା :- ଆର୍ଛା! ଭଲ କଥା, ଦ୍ଵିତୀୟ ସରୋବର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ସେବା ଆରମ୍ଭ କରିଛି । ଯେବେଠାରୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ସରୋବର ଆରମ୍ଭ ହେଲାଣି ସେବେଠାରୁ ବିଶେଷ କରି ଭି.ଆଇ.ପି., ଆଇ.ପି. ମାନଙ୍କର ବିଧି ପୂରଣ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଛି । ସବୁ ବର୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ହୋଇଚାଲିଛି ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ଦ୍ଵିତୀୟ ସରୋବରକୁ ଆସୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସୁଖ ସେବା ଏବଂ ଅଲୌକିକ ସେବା ବହୁତ ଆଗ୍ରହର ସହିତ କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଦ୍ଵିତୀୟ ସରୋବରବାଲାଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ବିଶେଷ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହାକି ସେବାର ଫଳାଫଳରେ ସମସ୍ତେ ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଖୁସି ମନରେ ଅନ୍ୟ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାଥୀରେ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ସରୋବର ଚାରିଆଡ଼େ ସମ୍ବେଦନା ଦେବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଏବଂ ସଦାସର୍ବଦା ଏହିଭଳି ଅଭିନନ୍ଦନ ନେଇ ଚାଲିଥାଅ । ଆର୍ଛା!

ଏବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ମନକୁ ଏକାଗ୍ର କରିପାରିବ? ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବିନଦୁ ରୂପରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଅ । (ବାପଦାଦା ଡିଲ୍ କରାଇଲେ) ଆର୍ଛା - ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ କରୁଥାଅ ।

ଚାରିଆଡ଼ର ସ୍ବନେହୀ ଏବଂ ଲବଳୀନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଦକ୍ଷାଶୀଳ ହୋଇ ପୂର୍ବତ୍ସେକ ଆତ୍ମାକୁ ଦୁଃଖ ଅଗାଧରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଥିବା ଶ୍ରେଣୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ନିଜର ମନ-ରୂପ-ସଂସ୍କାରକୁ କର୍ମରୋଲିଙ୍ଗ ପାଠାର ଦ୍ଵାରା କର୍ମରୋଲରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖୁଥିବା ମହାବୀର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ସଂଗମଯୁଗର ଜୀବନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିକୁ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ବାପ ସମାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ପଦ୍ମଗୁଣା ସ୍ବନେହ ସମ୍ପଦନ୍ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କରେ ।

ବରଦାନ:- ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ମ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚାଇଥିବା ଦକ୍ଷାକୁ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଦକ୍ଷାକୁ ଭବ । ଦକ୍ଷାକୁ ପିତାଙ୍କର ଦକ୍ଷାକୁ ପିଲାମାନେ ଯଦି କାହାକୁ ବି ଭିକାରୀ ରୂପରେ ଦେଖିବେ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଗତି ଦକ୍ଷା ଲାଗିବ ଯେ ଏହି ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମ ମିଳିଯାଉ, ଏହାର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯାଉ । ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କରେ ଯିଏ ବି ଆସିବ ତା'କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ନିର୍ଗତି ଦେବେ । ଯେପରି କେହି ଘରକୁ ଆସିଲେ ତା'କୁ ପରଥମେ ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦିଆଯାଏ, ଯଦି ସେମିତି ଚାଲିଯାଏ, ତେବେ ଖରାପ ମନେ କରିଥାଆନ୍ତି । ସେହିପରି ଯେଉଁମାନେ ବି ତୁମର ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପରଥମେ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ରୂପୀ ପାଣି ନିର୍ଗତି ପିଇବାକୁ ଦିଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଦାତା ହୋଇ କିଛି ନା କିଛି ଦିଅ ଯାହାଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମ ସ୍ଥଳର ରାସ୍ତା ମିଳିଯାଉ ।

ସ୍ବଲୋଗାନ:- ଯଥାର୍ଥ ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତିର ସହଜ ଅର୍ଥ ହେଲା - ଯେତିକି ନିଆରା ସେତିକି ପୁରସ୍କ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଈଶାବା:- “କମ୍ବାଇଗ୍ଡ ରୂପର ସମୃଦ୍ଧି ଦ୍ଵାରା ସର୍ବଦା ବିନୟୀ ହୁଅ । ମୁଁ ଏବଂ ମୋ'ର ବାବା, ଏହି ସମୃଦ୍ଧି ଦ୍ଵାରା ସର୍ବଦା କମ୍ବାଇଗ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଗଳ ରୂପରେ ରୁହ ତେବେ ମାୟାଜିତ୍ ହୋଇଯିବ । କରନ-କରାବନହାର ଅର୍ଥାତ୍ କରିକରାଇବାବାଲା - ଏହି ଶବ୍ଦରେ ବାବା ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଭଜନ୍ତି

କମ୍ପାଇଣ୍ଟ ଅଟନ୍ତି । ହାତ ପିଲାମାନଙ୍କର ଏବଂ କାମ ବାବାଢ଼କର । ହାତ ବଢାଇବାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ମିଳୁଛି, କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବ ହେଉଛି ଯେ କରାଇବାଲା ଅର୍ଥାତ୍ ନିରୁଦ୍ଦେଶକରତା ବାବା ସବୁ କିଛି କରାଉଛନ୍ତି । ଆମକୁ ନିମିତ୍ତ କରି ଚଳାଉଛନ୍ତି - ଏହି ଶବ୍ଦ ମନ ଭିତରୁ ବାହାରୁଛି ।